

Aik SCOOP

Redactioneel

Zoals een feniks is de redactie van de scoop weer uit de as herrezen. Nadat het bestuur een tijdje de verantwoordelijkheid voor de vaste rubrieken heeft genomen, is er nu weer mogelijkheid om nieuwe rubrieken uit te proberen en om ook andere bijdragen van onze leden een plaats te geven. Een voorproefje hiervan is de vaste column van Willard Gerritsen.

In het vernieuwingsproces van de scoop zal de redactie over de angst om in haar eentje, en zonder bijdragen vanuit de rest van Aik, het hele blad vol te schrijven. Deze angst had, vooral nadat het niet mogelijk bleek te zijn om een student te vinden die bereid was om een artikel over zijn of haar bachelor- dan wel masterproject te schrijven, haar weerslag op de rest van de scoop. Deze angst is niet reëel, dat weten we nu. En voor de liefhebbers van de artikelen over de bachelor- en masterprojecten, de afwezigheid van dit onderdeel is eenmalig. Doordat we over deze angst heen gestapt zijn durven we ook weer te overwegen zelf nieuwe rubrieken te schrijven, die jullie misschien in de volgende editie zullen zien. Voor de tussenliggende periode zou ik alle lezers willen vragen om vooral nieuwe ideeën op te sturen en hun verwachtingen kenbaar te maken per e-mail, fax, telefoon, post, telegraaf, postduif, ritmisch tikken op de verwarmingsleiding (werkt alleen binnen het FEW-gebouw) en via albums van metalbands die je achterstevoren moet draaien om de boodschap te horen. We zullen proberen al jullie verwachtingen ten aanzien van de scoop waar te maken. Jullie kunnen natuurlijk ook mondeling contact opnemen.

Koen van Kruining

OPROEP

Voor alle schrijvers, tekenaars, columnisten, interviewers, journalisten en andere natuurkundestudenten:

Maak de Scoop-lezers weer blij met nieuwe

KOPIJ

voor de komende Scoop in het jaar 2010.
In te leveren bij de redactieleden of per e-mail:
scoop@few.vu.nl

IN houd

Gala!	3
Interview Wim Ubachs	4
Vroegûh, toen alles beter was?	6
Een woord vanuit de fSr	7
Voorstellen nieuw bestuur	8
Nieuwe OLC-leden gezocht!	9
That's your life...	10
Strips	12

Colofon

De Scoop is een uitgave van studievereniging Aik van de afdeling Natuur- en Sterrenkunde aan de Vrije Universiteit Amsterdam. De Scoop is bestemd voor alle studenten en medewerkers van de afdeling.

e-mail: scoop@few.vu.nl

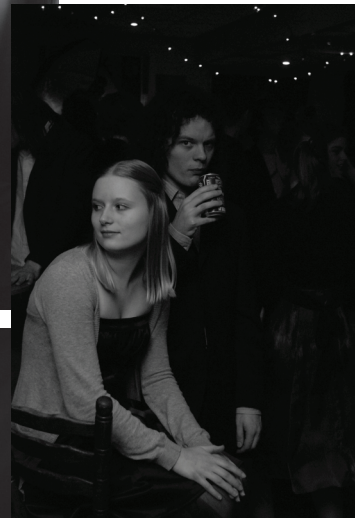
Redactie:

Koen van Kruining
Jan Willem Knibbe
Jonas Voorzanger

Met dank aan:

Willard Gerritsen, Jasmin Moneer, Wim Ubach, Daniël Teeuw.

Gala!

Interview

Door Jan Willem Knibbe en Koen van Kruining

Zoals in elke editie van de Scoop, hebben we ook in deze editie een interview met één van de docenten van de VU. Deze keer is de eer te beurt gevallen aan professor Wim Ubachs, hoofd van de vakgroep atoom- en molecuulfysica. Vlak voordat de VU dicht zou gaan met de feestdagen is het de Scoop gelukt een interview af te nemen.

Betrokken

Wim Ubachs was volgens zichzelf op de middelbare school een betrokken (en ook wel een beetje een tegendraadse) leerling. Hij heeft onder meer een leerlingenkrant opgericht en zitting genomen in het leerlingenparlement. In die functies heeft hij het de leraren een aantal keer moeilijk gemaakt door bepaalde zaken aan de orde te stellen, waar ze niet zo blij mee waren. Het was, zoals hij zelf zegt “De tijd van de opstandige jeugd”. Hij wist toen nog niet wat hij zou gaan doen na de middelbare school. Hij is uiteindelijk natuurkunde gaan studeren, hij is overgestapt op filosofie, en daarna weer terug naar natuurkunde. De reden van deze overstap was dat hij al eerder serieus had overwogen om filosofie te gaan studeren en het hem na twee jaar natuurkunde interessanter leek om alsnog filosofie te gaan studeren. Na anderhalf jaar is hij weer teruggegaan naar natuurkunde, omdat de filosofie hem toch te abstract was, en het beroepsperspectief voor afgestudeerde filosofen nogal onduidelijk was.

Op de universiteit was Wim Ubachs nog steeds betrokken bij de gang van zaken aldaar. Hij heeft onder meer zitting genomen in de universiteitsraad en de unie van studenten. In die tijd heeft hij ook nog meegedaan aan de antikernbewapeningsdemonstraties. Wim heeft uiteindelijk zijn studie in, een gezien deze nevenactiviteiten, korte tijd van zeven jaar afgerond.

Wim Ubachs had de ambitie om wetenschapsjournalist te worden, maar hij is uiteindelijk het onderzoek in gerold. Over dat proces zei hij zelf: “Dan raak je in dat onderzoek, en als je daar eenmaal in zit, dan

moet je er ook mee verder. Want zo’n onderzoekstaak vergt wel een voltijdse toewijding.” Zijn afstudeeronderzoek heeft Wim in de vaste-stof fysica gedaan, maar daarna heeft hij een promotieplaats gekregen in de laserfysica.

Lasercentrum

Na zijn promotie heeft Wim Ubachs als één van de eerste Nederlandse wetenschappers de mogelijkheid gekregen om een aantal maanden naar China te gaan. China ging in die tijd (1986) net wat meer open voor de buitenwereld en de Nederlandse reactie was het sturen van een aantal wetenschappers en het Nederlands Danstheater. Ondanks alle praktische moeilijkheden die zo’n reis met zich mee brengt (zo sprak niemand in China in die tijd nog Engels), vond Wim het toch een grootse ervaring.

Na China heeft Wim Ubachs een postdoc in Stanford gedaan. Toen is hij zich echt gaan richten op het werken met extreem-ultraviolet lasers, waar hij zich nu nog steeds mee bezighoudt. Al snel hierna heeft hij een baan gekregen als universitair docent bij de VU aan de vakgroep atoom- en molecuulfysica, waar hij sindsdien is blijven werken.

Toen Wim Ubachs aan de VU begon was het lasercentrum, waar hij nu directeur van is, er nog niet, dat is in 1992 opgericht. Het besluit om het lasercentrum op te richten werd genomen omdat er bij zowel natuur- als scheikunde eerdere vakgroepen waren die zich steeds meer op lasers gingen richten. Volgens Wim richt het lasercentrum zich niet zozeer op big science (langlopende projecten met grote apparatuur waar veel mensen aan werken), maar vooral op kleinschalige experimenten die door hooguit twee promovendi uitgevoerd kunnen worden en waarvan de opstelling in één kamer past. Wim heeft persoonlijk een voorkeur voor dit soort experimenten, omdat je er zelf veel controle over hebt. Wel heeft het laserlab sinds de oprichting een sterke groei doorgemaakt die zich nog steeds voortzet.

Wim Ubachs

Voor de langere termijn is Wim optimistisch voor zijn onderzoeksgebied. Hij gelooft dat er de komende decennia genoeg vooruitgang te boeken is zolang er nieuwe manieren komen om onderzoek te kunnen doen (de laatste halve eeuw heeft vooral de ontwikkeling van lasers, met een veelheid van mogelijkheden die nog steeds verder ontwikkeld worden. Noot van de redactie).

Massaverhoudingen

Via de extreem-ultravioletspectroscopie aan molecu-laïr waterstof is Wim Ubachs terechtgekomen bij het onderzoek naar verandering van natuurconstanten, te weten de massaverhouding tussen het proton en het elektron. Voor dit onderzoek heeft hij ook meet-tijd gekregen bij de Very Large Telescope in Chili voor het meten van spectra die miljarden jaren oud zijn. De data van deze waarnemingen worden nog geana-lyseerd.

Wim vindt het wel jammer dat er het laatste jaar zo veel veranderingen en reorganisaties hebben plaats-gevonden die veel tijd vereisten.

Wim Ubachs zegt graag onderwijs te geven, alleen al omdat je daarmee nieuwe mensen ontmoet. Het be-geleiden van masterstudenten en promovendi vindt hij eigenlijk ook een soort onderwijs, dat wel meteen aan het onderzoek raakt. Wim is van mening dat de huidige generatie studenten veel vriendelijker is voor hun docenten dan 25 jaar geleden. Ook betwijfelt hij of de concrete kennis van studenten de laatste paar decennia is afgenomen. Wat hem wel is opgevallen is dat de jeugd zakelijker is geworden waar hij wel bij vermeldt dat de studiefinanciering in zijn tijd hoger was dan nu, wat het voor studenten noodzakelijker maakt wat zakelijker in het leven te staan.

Stellingen

Aan elke geïnterviewde leggen we ook altijd een stel-lingen voor.

Geld maakt gelukkig.

“Je bent steeds weer erg happy als je een onder-zoeksvoorstel hebt binnengehaald, geld dus, om het onderzoek te financieren.”

De hiërarchie binnen de natuurkunde is afgenomen, en dat is een gunstige ontwikkeling.

“Ja, deze is aan het afnemen. Dat is al een tijdje aan de gang. Het gebeurt vooral doordat NWO nu ook aan jonge onderzoekers financiering geeft om zelfstandig

onderzoek te doen”

Wat is een belangrijker technologische ontwikkeling; de ontwikkeling van de laser of de ontwikkeling van de halfgeleiderschakeling?

“Ik zie dat ze allebei een enorme impact hebben ge-had. Als je me eerlijk vraagt is de hele halfgeleider-technologie toch wel de doorbraak van de afgelopen vijftig jaar. Als je Richard Feynman een laptop had laten zien, dan had hij het niet geloofd. De hele na-tuurkunde is door de computer enorm veranderd, je kunt namelijk veel sneller meten. Ook in onze eigen experimenten; je kunt met de data nog zo veel spelen door allerlei trucs uit te halen die voor de computer onmogelijk waren. Daarom leren jullie dat ook op het practicum.”

Samenwerking is belangrijk binnen de natuurkun-de.

“ja, ik doe het veel. Ik werk samen met mensen uit Melbourne, mensen uit Parijs, mensen uit Zürich, in Zweden heb ik ook met mensen samengewerkt. Dat is het fijne van dit vak, je hebt vrienden over de gehe-le wereld. Maar er zijn ook mensen die dat niet doen, het is wel een beetje een persoonlijkheidskwestie.”

Wat heeft u liever, gevraagd worden voor zomergas-ten of de Nobelprijs voor de natuurkunde.

“Ik ben daar heel realistisch in, ik heb geen behoefte om in zomergasten te komen en de voor de Nobel-prijs; dan moet je ook weten dat je iets gedaan hebt dat daar voor in aanmerking komt, en dat heb ik he-laas niet gedaan.”

In dit nummer van Scoop een nieuwe serie:

Willard zal uit "Opa's doos" verhalen. In deze column zal hij steeds een ander item bij de hoorns vatten. Soms zal hij de evolutie/revolutie van iets beschrijven, een andere keer wordt een ontwikkeling in een meer historisch perspectief geplaatst.

In dit nummer meteen een heel belangrijk item: "Het maken van een verenigingsblad."

Het maken van een verenigingsblad

Mijn oudste redactie-ervaring stamt uit het midden van de jaren '80. Ik was lid van de IJSVU. (Tegenwoordig is deze schaatsvereniging bekend onder de naam Skits.)

Nu nog nauwelijks voorstelbaar, maar in die tijd bestonden voor gewone mensen computers niet. Op de VU stonden een paar van die wondermachines in het FEW-gebouw. Ze waren zo groot als een koelkast, naar huidige maatstaven niet eens traag, maar eerder stilstaand. Maar duurder dan een eengezinswoning! De mogelijkheden van een moderne grafische rekenmachine zijn bijna groter! Het was de tijd van stencils, typemachines en carbonpapier.

Om het zeer lezenswaardige "IJSVU-nieuws" maandelijks te produceren werden alle leden opgeroepen om hun materiaal zoveel mogelijk getypt in te leveren. Over lettertype en lettergrootte maakten we ons niet druk: de type-machine kende er immers maar 1!

De redactievergadering begon met een maaltijd. Tijdens het eten werd het aangeleverde materiaal geïnventariseerd en werd de indeling van het blad besproken. Gedurende het toetje begonnen de eerste redactieleden, die i.p.v. laptop een typemachine meegenomen hadden, de teksten over te typen. Vaak waren die nog op het laatste moment handgeschreven ingeleverd. Dit overtypen ging vaak de hele avond door, zeker in winters met veel natuurijs en elfstedentochten....

De andere leden begonnen bij de koffie met letterlijk knippen en plakken het blad in elkaar te zetten. Dat was nog eens copy/paste! Met behulp van een liniaal werden de tekstlengtes gemeten, teneinde een volgorde te gaan bepalen met zo weinig mogelijk knippen. Je dient je te realiseren dat als een tekst midden op een pagina eindigt en je wilt er een andere tekst meteen achter plakken, dat er dus een halve pagina onder tekst 1 komt. De onderste helft van pagina 1 van tekst 2 bovenaan een nieuw blaadje, de bovenste Hallo!! Is u er nog??

Om deze reden waren gedichten erg populair. Die waren niet ingedeeld naar onderwerp maar naar de lengte in centimeters, zodat er op een hele bladzijde werd uitgekomen.

Kortom, enig (wiskundig) inzicht strekte tot de aanbeveling, omdat dit heel wat knip- en plakwerk scheelde. Bovendien kwamen er dan minder vieze zwarte strepen en was er een kans dat het papier aan het eind van de avond niet allemaal aan elkaar of aan de tafel vast zat.

Het equivalent van de computercrash was het omstoten van de vloeibare lijmpot. Na de eerste lijmpotcrash werd overgegaan op vaste lijm en Pritt-stiften.

Rond 1990 werd een deel van de teksten ingeleverd op diskette, dit gaf weer heel andere problemen. Sommige diskettes waren niet goed geformatteerd, de tekstverwerkers waren niet compatibel of iemand had een high-density diskette ingeleverd, terwijl de stumperds van redactie nog geen drive hadden die dit kon lezen. Bovendien wilde iedereen zijn dure diskettes terug, zodat nadat het blad in elkaar was gezet, er nog een hele operatie "diskettes terugbezorgen" plaatsvond.

Eind jaren '90 waren computers gemeengoed geworden. Bijna alle teksten werden als computerbestand ingeleverd, meestal met als opmaak WordPerfect 5.1, en anders was ik wel zo handig om het bestand met wat kunst en vliegwerk om te zetten in een bruikbaar formaat. De redactievergadering zou theoretisch kunnen bestaan uit het achter elkaar plakken van de teksten en dan op de pc proberen de pagina scheidingen zo aan te brengen dat het leesbaar wordt.

De eerste poging tot een volledig elektronisch geproduceerd clubblad waarbij ik betrokken was vond plaats in maart 1996. Ons bedrijf had net een nieuw kantoor geopend met alle gemakken, pc's en kopieermachines aanwezig. Koekie dus, zou je zeggen. Door crashes, vastlopende printers en onwillige copiers werd het die nacht half vier voordat er iets in elkaar gefrunnikt was... Mijn mede mede-redactieleden uit die tijd kunnen het nog steeds niet nalaten om er nog met enige regelmaat aan te refereren.

Printers werden beter, data-media groter, zodat we het vanaf 2000 ook aandurften om foto's te gaan afdrucken. Op een enkele uitzondering na komen de teksten tegenwoordig per email binnen en wordt sinds de mail ook bij de drukkers is doorgedrongen, sinds 3 jaar het blad in digitale vorm naar de drukker gestuurd die voor de verdere druk en verspreiding zorgt.

U ziet, toen de gemiddelde natuurkundestudent in zijn wieg lag werden verenigingsbladen (Zeg nooit "Blaadjes", je kan een redactielid niet erger op zijn ziel trappen!) nog letterlijk geknipt en geplakt. Nu deze baby's studenten zijn geworden en op de VU rondlopen wordt er alleen nog maar ge-copy/pasted. Hoe snel kan het gaan...?

Nu is het verleden geen hele goede toekomstvoorspeller, maar als de ontwikkelingen in dit tempo doorgaan, verwacht ik dat de Scoop eind 2011 als glossy gaat uitkomen....

Een woord vanuit de fSr

Door Jasmin Moneer

In een land als Nederland en in een tijd als die van ons zijn we continu bezig met verbetering en vernieuwing. Hierdoor vergeten we soms de schoonheid van de voor ons zo simpele dingen. We vergeten dat sommige uitvindingen nooit overtroffen zullen worden, hoe modern en geavanceerd ons wereld ook wordt. Het overviel mij toen ik het zag. Het gekke is dat ik het altijd had gemist toen het er niet was. Maar toen het er eenmaal stond had ik er niet mee aan gedacht, totdat het mijn aandacht op een dag had getrokken. Alsof het mij eraan wilde herinneren hoe belangrijk het was en dat recht had het.

Wellicht is het jullie ook al opgevallen. Na het lange aandringen van onder andere de fSr en onze klokkenactie van afgelopen december, hangen ze nu eindelijk, de klokken op de zesde verdieping. Bescheiden en stil zullen ze ons de komende jaren blijven vertellen in welke tijd we leven. Helaas is het nog niet gelukt om in elk lokaal een klok te krijgen maar ze hangen nu in elk geval in de grote zalen waar ook tentamens worden gegeven. Dus we kunnen voortaan gerust ons horloge thuis vergeten.

Het is soms opmerkelijk hoeveel problemen een verandering met zich mee brengt. Al vanaf het begin van de verbouwing van de zesde verdieping stroomden de klachten bij ons binnen over vooral het verdwijnen van de stilteplekken en de bibliotheek. En ook na de verbouwing blijven bij ons de klachten binnenkomen. Het gaat niet altijd even snel als wij zouden willen maar we zouden jullie graag op de hoogte willen brengen van waar we op het moment mee bezig zijn en dat jullie klachten niet onbehandeld blijven.

Waarschijnlijk hebben een aantal van jullie al gemerkt dat er al een tijdje een brievenbus bij de stilte-ruimte staat met het verzoek om jullie medewerking. Allereerst wil ik graag zeggen dat ik zeer blij ben met de vele reacties die ik in de brievenbus heb mogen ontvangen en daarvoor ook mijn grote dank. Uit jullie reacties is gebleken dat de stilteruimte vooral tijdens de tentamenperiode en op bepaalde tijdstippen helemaal vol is. Hiermee gaan wij vol aan de slag en hopen binnen een korte tijd met een nieuwe stilteruimte te komen. Het blijft natuurlijk van groot belang dat wij op de hoogte zijn van elk probleem dat zich voordoet, niet alleen op de zesde verdieping maar in het

heel W&N gebouw. Dus als jou iets is opgevallen wat zeker verbeterd kan worden, laat het ons dan gauw weten op fsr@few.vu.nl

Een andere acute verandering binnen Exacte Wetenschappen is de herleving van oude regels. Door de eeuwen heen hebben de regels ons bewezen dat hun rol onmisbaar is bij het handhaven van orde. En deze orde wil ook de VU weer in stand brengen. Door de enorme problemen die men tegenkwam bij de administratie rondom de tentamens heeft men ervoor gekozen om een oude regel nieuw leven in te blazen, namelijk het ruim van te voren aanmelden voor een tentamen. De reden hiervoor is dat het wel eens voor kwam dat men een zaal voor 40 man reserveerde voor de 5 studenten die kwamen opdagen en andersom, het reserveren van een zaal voor 20 waar uiteindelijk 30 studenten hun tentamen moesten doen. Hetzelfde probleem kwam men tegen bij het bepalen van het aantal kopieën van het tentamen. Hierbij dus een oproep aan iedereen om zich op tijd aan te melden voor tentamens op www.tisvu.vu.nl

Ben je het alsnog er niet mee eens en wil je gehoord worden of heb je nog vragen, dan hoort de fSr graag van je. Ook voor verdere informatie over deze en andere regels binnen de VU kun je ons gerust mailen. Let's keep in touch!

Voorstellen nieuw bestuur

Tim Berrier – Voorzitter

Laat ik beginnen met mijzelf even voor te stellen: mijn naam is Tim Berrier, ik ben eerstejaars Natuurkunde en hopelijk binnenkort de nieuwe voorzitter van Aik. In het halfjaartje dat ik hier nu rondloop heb ik Aik leren kennen als een zeer nuttige en gezellige vereniging. Om er voor te zorgen dat dit in de toekomst zo blijft heb ik besloten mij kandidaat te stellen voor het nieuwe bestuur. Ik kijk er erg naar uit om samen met de rest van het bestuur een leuk en leerzaam bestuursjaar tegemoet te gaan waarin we veel voor de leden kunnen betekenen en steeds meer mensen betrokken krijgen bij Aik.

Anna Meijering – Activiteitscoördinator en Vicevoorzitter

Ik voel mij vereerd mezelf te mogen voorstellen aan alle trouwe lezers van de Scoop. Jullie zaten ongetwijfeld al tijden vol spanning te wachten op de volgende uitgave (ik begreep dat jullie geduld dit keer ernstig op de proef is gesteld).

Mijn naam is Anna Meijering en het zal voor de meesten niet geheel nieuw zijn dat ik in het eerste jaar van mijn Natuurkundestudie zit. Omdat ik in oktober zeeën van tijd over had – jullie begrijpen allen dat studeren tegenwoordig niks meer voorstelt – dacht ik: “laat ik mij zo nu en dan eens nuttig maken en tijd stoppen in het organiseren van gezellige activiteiten en borrels.” Omdat dit succes had en ik er veel plezier aan beleefde, achtte ik het verstandig deze trend voort te zetten en mij op te geven als kandidaatsbestuurslid voor Aik.

Het kostte veel moeite om tot het bestuur te kunnen toetreden: rijen Aik-leden die aan het dringen waren om zich maar als eerste op te kunnen geven, strenge selectieprocedures, waarin je psychologisch werd doorgezaagd over je capabiliteit en eindeloze sollicitatiegesprekken met bestuursleden. Maar dames en heren, ik kan jullie met trots medelen dat ik al deze kwellingen heb doorstaan.

Binnenkort zal ik dus hoogstwaarschijnlijk tot activiteitscoördinator en vicevoorzitter worden benoemd. Ik heb er vertrouwen in dat het kandidaatsbestuur een sterk team vormt en ik hoop daarom dat dit een goed bestuursjaar zal worden, waarin mooie activiteiten zullen plaatsvinden.

Matthijs Jansen - Penningmeester

Laat ik mijzelf eerst maar eens voorstellen: ik ben Matthijs Jansen, eerstejaars Natuurkunde en ik hang graag in Aik rond. Toen 2 maanden geleden het oude bestuur begon met zoeken naar kandidaten voor een nieuw bestuur had ik zelf zoiets van: “Ja, dat lijkt me wel leuk, maar ik wil ook graag mijn eer-

ste jaar halen, liefst met (bijna) alle punten... En als ik het al ga doen, GEEN penningmeester!” Maar ja, Martijn heeft mij toen overgehaald om naar de informatieavond te komen. Uiteindelijk is het zelfs zo ver gegaan dat ze me overgehaald hebben om penningmeester te worden!

Nu, een heel aantal weken later, denk ik er al anders over. Het lijkt mij een goede uitdaging en ik heb er zin in! Ik hoop dat ik een goede penningmeester zal zijn (ik heb er nog geen ervaring mee) en we er met dit bestuur een fantastisch jaar van maken!

Daniël Teeuw - Vicepenningmeester

Ik zal me even voorstellen, ik ben Daniël Teeuw, eerstejaars hardwerkende Natuurkundestudent en mijn functie binnen het nieuwe bestuur is vicepenningmeester. Ik zal samen met Matthijs over de financiële zaken gaan. Ook zit ik in de Barco en daarom ben ik vaak aanwezig bij de borrels. De mensen die regelmatig in Aik komen die weten dat ik vrij veel van mijn tijd verdoe op de VU, denk aan Gamecuben en borrelen. Nu ik in het bestuur zit kan ik die tijd misschien wat nuttiger invullen. Ik kijk er naar uit om samen te werken met het nieuwe bestuur en probeer er een mooi jaar van te maken.

Jan Haenen - Secretaris

Even eerst mijzelf voorstellen. Ik ben Jan Haenen zit in het tweede jaar van mijn studie. Al vroeg in dit collegejaar was ik aan het denken om misschien in het bestuur te gaan. Na het meelopen bij een aantal activiteiten van het bestuur was het wel duidelijk dat ik in het bestuur wilde. In het toekomstig bestuur van Aik zal de positie van secretaris bekleden. Deze taak zal ik zo goed als mogelijk uitvoeren en ik heb

Staan vlnr: Daniël Teeuw, Tim Berrier, Pepijn Bakker, Matthijs Jansen

Zittend vlnr: Jan Haenen, Anna Meijering

er het volste vertrouwen in dat we een zeer succesvol bestuursjaar ingaan.

Pepijn Bakker – Commissaris Intern

Na het afmaken van mijn middelbare school in Casticum kwam ik terecht op de VU. Zonder twijfel is het mooie Amsterdam de ideale plek om je studententijd door te brengen en bovendien is het ook nog eens dicht bij huis. Nog beter dan dat was de studievereniging waar ik al snel mee te maken kreeg. Aik, de vereniging die het gezegde 'klein maar fijn' eer aan doet. Met een kleine honderd potentiële leden vormen de natuurkundestudenten een hechte groep en van elk lid wordt zijn inzet gewaardeerd.

Juist omdat inbreng en deelname aan de vereniging

zo werd uitgenodigd, werd ik gestimuleerd om me als kandidaat-bestuur op te geven. Met een kleiner leidental wordt het contact persoonlijker, en dit maakt een functie als bestuurslid ook zeker aantrekkelijker. Bovendien is de mogelijkheid om contacten te leggen met natuurkundigen buiten de VU ook een pluspunt.

Als alles goed gaat krijg ik straks de titel 'Commissaris Interne Zaken' opgestempeld. Een hele mond vol, maar het komt er op neer dat ik me bezighoud met de communicatie en taakverdelingen binnen het bestuursorgaan. Grof gezegd betekent dit dat als een bestuurslid een zekere taak niet (meer) kan volbrengen, ik op zoek moet naar oplossingen. Hoe dit gaat gebeuren, dat gaan we zien...

Nieuwe OLC- leden gezocht!

Voor het volgende jaar zijn er nieuwe studenten nodig voor de opleidingscommissie. In de opleidingscommissie wordt het onderwijs van de hele opleiding Natuurkunde besproken en worden er vervolgens adviezen uitgebracht.

Hierin hebben studenten de kans hun zegje te doen. Door hieraan mee te doen help je de opleiding beter te maken voor alle studenten. Maar het is ook goed voor jou: je leert vergaderen, overleggen en de structuur van de organisatie kennen. Met andere woorden: goed voor je CV. Bovendien krijg je de tijd die je erin stopt vergoed!

Jezelf kandidaat stellen kan door een maitje sturen naar solc-nat@few.vu.nl. Je kan natuurlijk ook even een van de huidige leden, Jan Willem, Koen en Frank, even aanspreken. Ook als je meer informatie wilt over wat het nu precies inhoudt kan je even mailen of ons aanspreken.

Indien er meer kandidaten zijn dan beschikbare plaatsen in de OLC wordt in overleg met de kandidaten die aan alle inschrijvingseisen voldoen een datum gepland voor een openbare verkiezingsvergadering.

Als je je kandidaat wilt stellen moet je aan de volgende eisen voldoen:

- Je moet ingeschreven staan bij de opleiding Natuur- en Sterrenkunde;

- Je moet in staat zijn minimaal 1 keer mee te vergaderen op een OLC vergadering voor de openbare verkiezingsvergadering. Stuur een mail naar ons om te informeren naar de komende vergaderdata.

Kandidaten met de volgende punten hebben een duidelijke pre:

- Je bent gemotiveerd voor je studie en voor een OLC lidmaatschap;
- Je hebt in je studietijd geen fraude gepleegd;
- Je hebt geen functie (gehad) in een bestuur of een andere commissie behorend bij de opleiding Natuur- en Sterrenkunde.

Hopelijk horen we van jullie!

Frank Buters

Koen van Kruining

Jan Willem Knibbe

That's your life

In *That's your life* nemen wij elke Scoop een kijk in het dagelijkse leven van één van onze liefballige natuurkundestudenten.

Want laten we eerlijk zijn: gluren bij de burens is ons aller hobby!

Deze keer gaan we op virtueel bezoek bij een 1e jaars: Daniel Teeuw!

De dag begon met een tutorgesprek, hier zijn we bezig met het bijwerken van ons portfolio. Zoals je ziet zijn we hard aan het werk.

Voor zover het leerzame deel, er moet uiteraard ook pauze gehouden worden na al dat werken.

Dat doe ik altijd met een bakje noedels.

Dat is niet alleen erg lekker maar het is makkelijk klaar te maken zodat je genoeg tijd overhoudt om een potje te smashesen op de o zo geliefde GameCube.

Daarna hadden we een college modelleren, waarin er in groepjes samengewerkt moet worden aan een wiskundige beschrijving van een sckokbreker van een auto.

Zoals ik net al zei het is tijd om een potje te smashesen.

Het potje heb ik verloren, maar meedoen is uiteraard belangrijker dan winnen. Helaas had ik vandaag geen colleges meer, dus moest ik maar doorspelen.

D a n i e l T e e u w

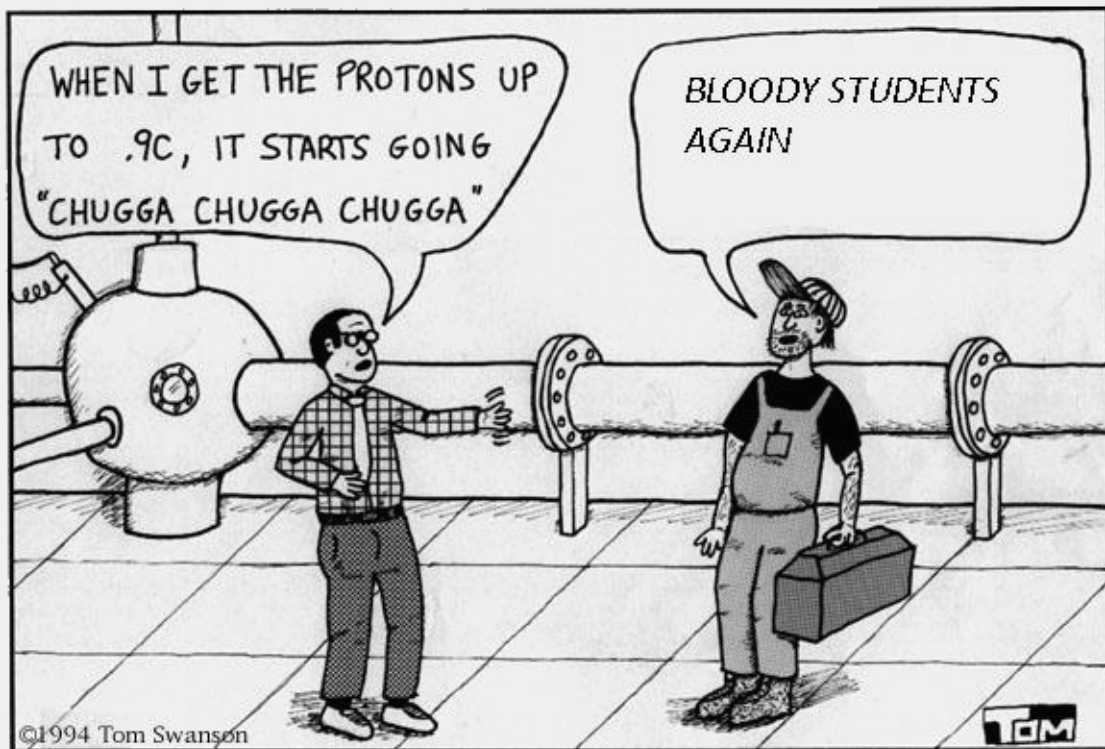

Later die middag gingen we met zijn allen uit eten. Dit om in de stemming te komen voor het gala.

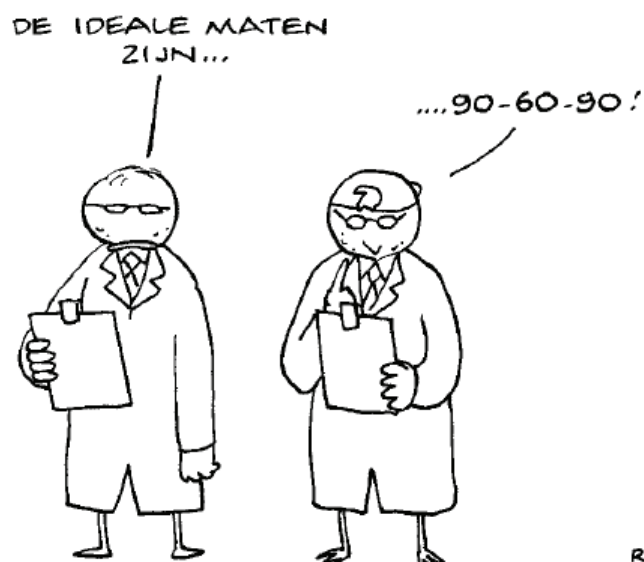
Tijdens het gala werden er foto's gemaakt door een heel professionele fotograaf Menno, hij heeft dan ook deze groepsfoto van de Barco gemaakt. En omdat hij toch bezig was ben ik ook maar meteen op de foto gegaan met mijn fans. Speciaal voor hen zal ik die er ook wel bij zetten.

Strips

AIK BEZOEKT DE LHC

FOKKE & SUKKE HEBBEN HET STANDAARDMODEL VASTGESTELD

RRGvT